

ମୁଦ୍ରାଶ୍ଫୀତି ନିୟମଣ ହ'ବ ନେ ?

বিজার্ড বেংক অর ইঙ্গিয়া (আব বি আই)ই যোৱা বুধবারে বেপ'রেট হচ্ছে। এই দিন কোনো প্রকার বুদ্ধি কোমল কোরা হয়। পূর্বে এই বেপ'রেট চাবি শতাংশ আছিল যদিও আব বি আয়ে এই হাব ৪.৮০ শতাংশলৈ বৃদ্ধি কৰিলে। আব (বি আই) গৱৰণৰ শক্তিকাষ্ট দাসে ঘোষণা কৰা মতে, মুদ্রানীতি কমিটি (এমপি চি)ৰ সদা সমাপ্ত দুদিনীয়া বৈঠকত সৰ্বসম্মতিক্রমে বেপ'রেট বৃদ্ধিৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হ'ল; কিন্তু প্ৰশ্ন হ'ল হচ্ছে আব বি আয়ে বেপ'রেট বৃদ্ধি কৰিলে কিয়? এই সন্দৰ্ভত গৱৰণৰ দাসে কাৰণ দশৰ্হি কৈছে যে ইউক্রেইন যুদ্ধৰ পৰিণতিত অপৰিশোধিত তেলৰ মূল্যবৃদ্ধি পাইছে আৰু বিশ্বজুৰি পণ্যৰ সংকটে দেখা দিয়াৰ ফলত ভাৰতীয় অথননীতিক নেতৃত্বাচক প্ৰভাৱ পৰিষে। ভু-বাজেনেতিক উভজনা, সামগ্ৰীৰ মূল্যবৃদ্ধি আৰু বাহ্যিক চাহিদা বৃদ্ধিৰ দৰে কাৰকে সমগ্ৰ বিশ্বে অথননীতিক প্ৰভাৱিত কৰিছে। বৰ্তমানে ভাৰতত ব্যাপক মুদ্রানীতি হৈছে আৰু মুদ্রানীতি নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিবলৈ বিজার্ড বেংকে এই পদক্ষেপ প্ৰহণ কৰা বুলি তেওঁ জনিবলৈ দিছে। উল্লেখ্য যে ভাৰতে বেপ'রেট বৃদ্ধি কৰিবাৰ দিনাই আমেৰিকাৰ কেন্দ্ৰীয় বেংক ফেড এক্সেও সুদৰ হাব বৃদ্ধিৰ সিদ্ধান্ত ল'লো। মাৰ্কিন সৰ্বোচ্চ বেংকটোৱে ০.৫ শতাংশ সুদ বৃদ্ধি কৰিছে। আমেৰিকাত বিগত দুমাহত দিতীয়াবৱলৈ এইদিবে ফেড এক্সেও সুদ বৃদ্ধিৰ কৰিবাৰ ফলত ০.৭৫ শতাংশ সুদ বৃদ্ধি পালে। বিগত ২২ বছৰত এয়ে প্ৰথম ইমান সৰ্বোচ্চ হাৰত আমেৰিকাত সুদৰ হাব বৃদ্ধি পালে। ভাৰতৰ দৰে আমেৰিকাৰ শীৰ্ষ বেংকটোৱেও সুদৰ হাব বৃদ্ধিৰ বাবে মূলতঃ বাছিলা-ইউক্রেইন যুদ্ধকে দোষাবোপ কৰিছে। সম্প্ৰতি আমেৰিকাতো ব্যাপক মূল্যবৃদ্ধি অব্যাহত আছে আৰু যোৱা মাচ্চত দেশখনত মূল্যবৃদ্ধিৰ হাব আছিল ৮.৫ শতাংশ। চাৰি দশকৰ পাছত আমেৰিকাত মূল্যবৃদ্ধি সৰ্বোচ্চ হৈছে। ভাৰতৰ দৰে আমেৰিকায়ো এই মূল্যবৃদ্ধি

নিয়ন্ত্রণ করিবলৈ বেংকৰ বেপ'রেট বৃদ্ধি কৰিলো; কিন্তু কথা হ'ল, এই
সিদ্ধান্তৰ ফলত মুদ্রাস্ফীতি নিয়ন্ত্রণ সম্ভব হ'ব নে?

আৰ বি আয়ে দাৰী কৰা অনুসৰি, বেপ'রেট বৃদ্ধিৰ ফলত মানুহে
অপ্রোজনীয় ব্যয় হাস কৰিবলৈ বাধা হ'ব আৰু ইয়াৰ ফলত বহু পণ্যৰ
চাহিদা হাস পাৰ। চাহিদা কমিলৈ বজাৰত মুদ্রাস্ফীতিও হাস পোৱাৰ
সম্ভাৰনা থাকে। দৰাচলতে বেংকৰ বেপ'রেট বচাৰ ফলত বেংকে প্ৰদান
কৰা সকলো ধৰণৰ ঝণৰ সুদো বৃদ্ধি পাৰ। পৰিণতিত গৃহ খণ, বাহন
খণ, ব্যক্তিগত ঝণৰ সুদৰ হাব আৰু কিস্তিৰ পৰিমাণে বৰাটো নিশ্চিত।
সুদৰ হাব অধিক হ'লে মানুহে বেংকৰ পৰা খণ ল'লেও অতি জৰুৰী
নোহোৱা পণ্য ক্ৰয় নকৰিব। চাহিদাৰ অৱনতি ঘটিলৈ সেই সামগ্ৰীৰ মূল্য
হাস পাব বুলি আৰ বি আয়ে আশা প্ৰকাশ কৰিছে; কিন্তু বাস্তৰত আৰ
বি আয়ে কোৱাৰ দৰে সুদৰ হাব বৃদ্ধিৰ ফলত মুদ্রাস্ফীতি হাস পোৱাটো
সততে প্ৰত্যক্ষ নহয়। আৰ বি আয়ে মুদ্রাস্ফীতিৰ হাব চাৰি শতাংশত
বখাৰ লক্ষ্য গ্ৰহণ কৰি আছিছে; কিন্তু কাৰ্যক্ষেত্ৰত কেৱল ২০১৯ৰ
অন্তৰ্বৎতত্ত্বতে দেশৰ মুদ্রাস্ফীতিৰ হাব চাৰি শতাংশৰ আশে-পাশে
আছিল। বাকী সময়ছোৱাত, আনকি তলাবদ্ধতো মুদ্রাস্ফীতিৰ হাব চাৰি
শতাংশৰ উৰ্ধত আছিল। বহু সময়ত দেশত মুদ্রাস্ফীতিয়ে হয় শতাংশৰ
হাবকো অতিক্ৰম কৰিছিল। অৰ্থাৎ মুদ্রাস্ফীতি নিয়ন্ত্ৰণত বখাৰ ক্ষেত্ৰত
আমাৰ দেশৰ সৰ্বোচ্চ বেংকতো আজিকোপতি মুঠেও সফল হ'ব পৰা
নাই। দৰাচলতে বেপ'রেট পুনৰ বৃদ্ধিৰ জৰিয়তে মুদ্রাস্ফীতি নিয়ন্ত্ৰণত
ব্যৰ্থতাৰ কথা বিজাৰ্ড বেংকে নিজে স্থীকৰণ কৰিলৈ।

শোধালে। বিজার্ভ বেংকে নিজে স্থাকাব কবিছে যে আগস্টক মাহসমূহত দেশত মুদ্রাশৈতি পুনৰ বাটিৰ পাৰে। একেদেৱে আগস্টক সময়ত দেশত ইহুনৰ লগতে খাদ্য-সমগ্ৰীৰ অধিক মলুব্যদ্বিবো পৰ্ণ সম্ভাৰণা আছে। আৰ বি আইৰ বেপ'রেট বৃদ্ধিৰ পৰিগতিত এতিয়া মলুব্যদ্বিত হাহকাৰণ কৰি থকা দেশৰ সীমিত আয়ৰ লোকসকলে বেংকৰ খাদ্যৰ বাবদ অধিক সুদৰ বোজাও বহন কৰিব লাগিব। একেদেৱে সাধাৰণ নাগৰিকৰ বাবে এতিয়া বেংকৰ পৰা খাদ্য লৈ এটা বাসগৃহ, এখন গাড়ী বা মটৰ চাইকেল ক্ৰয় কৰাটোও কঠিন হ'ব। বিজার্ভ বেংকে সুদৰ হাৰৰ হ্রাস বা বৃদ্ধিৰ ঘটালৈ অৰ্থনীতি তৎকালে সুষ্ঠিৰ হয় বুলি এক ধাৰণা প্ৰচলিত হৈ আহিছে; কিন্তু বাস্তৰত সেয়া আজিলে সত্য প্ৰমাণিত হোৱা নাই, বৰঞ্চ দেশবাসীৰ আৰ্থিক বোজা বৃদ্ধিহে পাইছে। আৰ বি আইৰ বেপ'রেট বৃদ্ধিৰ ঘোষণাৰ পাছতে দেশৰ শ্ৰেয়াৰ বজাৰত নেতৃবাচক প্ৰভাৱ পৰাটোও মন কৰিবলগীয়া। বিজার্ভ বেংকৰ আৰ্থিক নীতি কমিটীয়ে নানা কৌশল এইদেৱে সময়ে সময়ে অৱলম্বন কৰি আহিছে যদিও দেশৰ বৰ্ধিত মুদ্রাশৈতি নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আজিলেকে সফল নহ'ল।

খো লা ম ঞ্চ আলফাৰ কার্য-কলাপে অসমীয়া জাতিক সহায় কৰিছেন?

ভারতবর্ষ স্থানীয় হোৱাৰ পাছত গণতন্ত্ৰিক বাণ্টু
হিচাপে সেই সময়ৰ সচেতন পুৰোধা ব্যক্তিসমূলৰ
অহোপুৰুষাৰ্থ চেষ্টার ফলত এখন সৃষ্টিৰ দেশ
হিচাপে পৰিবিগতিত হৈছিল। বুজাবুজি আৰু স্বার্থ
ত্যাগে দেশখনৰ কল্যাণমূলক কামত অগ্ৰগতি লাভ
কৰিছিল। সংসদীয় বাজনীতিবে দেশ সেৱা
কৰিবলৈ ওলাই অহা এচাম নীতিনিষ্ঠ আৰু
আদৰ্শবান বাজনীতিবিদ-প্ৰশাসকৰ গুণানুকীৰ্তন আজিও জনসাধাৰণে
কৰি আছে।

আজি আমি পূর্বে বাজনৈতিক নেতা-কর্মীক বিচারি পাবলৈ হ'লে
আমার নাগরিকসমকলৰ নইবা ভেটোৱ বাইজুৰ এক বিশেষ দায়িত্ব আহিপৰিছে। আগৰ বাজনৈতিক নেতা-কর্মী সকলৰ সামগ্ৰিক জীৱনত
দষ্টিপাত কৰিলে দেখা যায় যে তেওঁলোকৰ জীৱনত আজিৰ দৰে ভষ্টাচাৰে
ঠাই পোৱা নাছিল। খুব কম সংখ্যকৰ মাজতহে ভষ্টাচাৰ দেখা পোৱা
গৈছিল। শিক্ষাবিদ তথা হাঙো সমষ্টিৰ প্রাক্তন বিদ্যায়ক প্ৰয়াত বদন চন্দ্ৰ
বৰুৱাৰ এটা লিখনিত পোৱা গৈছিল যে বাজনীতি কৰিবলৈ হ'লে
শিয়ালতকৈয়ো ধূৰ্ত ত'ব
লাগিব। কথথাবাৰ আজি
বলোৰাম ডেকাৰি লেখক

বাকুকেয়ে প্রাসঙ্গিক।
বর্তমান যিসকল বাজনেতিক নেতাই বাজপাট দখল করি আছে, তেওঁলোক ক্ষেত্রত আপু বাক্যশাৰী খাতে। এতিয়া বাজনেতিক নেতাৰ এটাই চিন্তা পাঁচ বছৰৰ বাবে সমাপ্তিৰ তেওঁলোক ঠিকাদাৰ, সমষ্টি বা দেশৰ কামৰ লগত তেওঁৰ বাক্ষিগত মুনাফা হ'ব লাগিব। কাৰণ তেওঁলোকে নিৰ্বাচনৰ সময়ত বহু টকা খৰচ করি জয়লাভৰ আপোণ চেষ্টায় চলায়। টকা যেতিয়া খৰচ কৰে সেই টকা জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ মাজেৰে আদায় কৰি লোৱাৰ প্ৰবণতাই বেছি। তাৰে ভিতৰত দুই-এজন সৎ নেতা থাকিলেও নিৰ্বাচনৰ সময়ত সহায় কৰা পালিন্তেসকলক সুবিধা দিয়াৰ

বাবে প্রষ্টাচারত নামিবলগীয়া হয়।
 এতিয়া কথা হ'ল— প্রষ্টাচারব সলনি আমি সৎ নেতা পাম কেনেকৈ।
 বর্তমান সময়ৰ সৎ নেতা লাভ কৰাটো পৰ্বতত কাছৰ কৰী বিচাবৰ
 নিচিনা। খুব কম সংখ্যকহে আছে, যিসকলু পূৰ্বপুৰুষৰ আদৰ্শগত নীতি-
 নিয়মৰ মাজেৰে চলি আছে। সৎ নেতা পাবলে প্ৰথমতে জনসাধাৰণ
 সক্ৰিয় হ'ব লাগিব। সকলোৱে বাবে সমান সুবিধা পাবলৈ হ'লে জনতাই
 তোয়ামোদকৰী নেতাৰ পৰা আঁতৰি থাকিব লাগিব। নিৰ্বাচনৰ সময়ত
 আমি আবেগত বিবেক হৰেকৰাই খৃত জনপ্ৰতিনিধি নিৰ্বাচন নকৰিব
 তুলনামূলকভাৱে সৎ প্ৰতিনিধি নিৰ্বাচন কৰিব লাগিব। সেয়েহে
 সকলোৱে বুজাবুজিৰ মাজেৰে ল'ব লাগিব নিৰ্ণয়ক ভূমিকা, সামাজিক
 মূল্যবোধ সম্পৰ্ক সৎ নাগৰিক গঢ়ি বৰাজনাতিলৈ আগবঢ়াই দি জনতাৰ
 প্ৰকৃত সেৱা কৰিবলৈ প্ৰেৰণা যোগাব লাগিব। যি জনাৰ সৎ চিষ্ঠা, সৎ
 ভাবনা আৰু সৎ পৰিচালনাত জনসাধাৰণৰ সৰ্বাংংশিণি উন্নতি হোৱাৰ
 আশা থাকে।

সম্পাদকীয় পৃষ্ঠা/সম্পাদকীয় পৃষ্ঠা

মানুহ দেখিছো, মাথেন মানুহ

ব'হাগত গুরু বিষয়ে রচনা

ঠাণ্ডা বিহুত নামনি অসমত উজনিৰ
দৰে বিহু মৰা, বিহু নচা বা হুঁচিৰ
গোৱাৰ পৰম্পৰা নাই। আমাৰ দিনত
গাঁৰে-ভুঁওে বিদ্যুতৰ সংযোগ নাছিল।
‘বেডিত’ নাছিল, টেলিজিষ্ট্ৰ ওলোৱাই
নাছিল; এতকে বিহু অনুষ্ঠানৰ সবিশেষ
জনাবোৰ অৱকাশ নাছিল। পাঠ্যপুথিৰ থকা
বিহুৰ বিষয়ে বচনখনেই আছিল একমাত্ৰ
সাৰাথি। এয়া ছটা-সাতটা দশক আগৰ
কথা। আজি-কলি নামনিতো ঠায়ে ঠায়ে
মঘবিহু অনুষ্ঠিত হয়। আ-ত-ত বিহু মৰাৰ
প্ৰয়াস নচলাকৈও থকা নাই। তৎসন্ধেও
ব'হাগ বিহু বুলিলৈই পথমে আমাৰ মনলৈ
আহে গৰককেইটা আৰু বিহুৰানখনৰ কথা।
দুয়োটাৰ এসময়ত অসমৰ তৃণমূল পৰ্যায়ৰ
অথনিৰ্ভৰ স'তে ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত
আছিল।

ও সব গুরু সেই
মার্মার অনুভূত।
জীণিও বেচ সতর্ক
। তাইব অপত্য
র বেগত 'আছাম
অথচ তাইব
ক্ষিপ্ত চিন্তা
জয়কান্ত শর্মা
স্মৃতি। সন্তুষ্টতঃ
লৈকে কাজলীয়ে
যাবলৈ দুঃসাহস
গত অলপ ভুল
তাইব পাছফলে
হই হামখুবি খাই
অবস্থাত তাইব নিবলৈ ফালেঙ্গী নিশ্চয়
আহিব; কিন্তু সারধান, ফালেঙ্গীক চৌহদত
সোমাবলৈকে নিদিব। মই জানো, গাইজুনী
নিশ্চয় সুস্থ হৈ উঠিব। মই বাক কাইলৈ
বাবাক পঠিয়াই দিম।
নিছদিনা সঁচাকৈয়ে কার্ছিদ ছাবৰ
দেউতাক আমাৰ ঘৰলৈ আহিল।
বেশভূয়া আৰু কথা-বৰতাৰ পৰা
তেওঁক এগৰাকী প্ৰোঢ় ধাৰ্মিক
লোক যেন লাগিছিল। তৰোঁ
ক'লে,— চিন্তা নকৰিবা। তাইক
সুস্থ কৰি তোলাৰ দায়িত্ব মই ল'লো।
কাইলৈ মই দৰব-পাতি লৈ আহিম;
তোমালোকে মাথোন পূৰ্বৰ কেঁকা বাঁহৰ
কামী দুটামান যোগাৰ কৰি বাখিবা।
কথামতেই কাম। কার্ছিদ ছাবৰ
দেউতাকে এটোপেলা বনোযাধি লৈ

ণ নাই। গুরুবোরো আমাৰ দৈনন্দিন
ন-ঘোৱাৰ অংশবিশেষ আছিল। এই
গতে বাজীৰ কথাও মনলৈ আহে। তাই
হোৱাত দাঁতবোৰ সবি গৈছিল, ঘাঁহ
ৰ নোৱাৰে বাবে তাইক দুবেলা
জোৱা দানা দিবলগীয়া হৈছিল।

বাজীক এৰাল দিবলৈ এৰি দিছিলো;
আমি নেবেঠোঁ বুলি কোৱা সত্ত্বেও
ক কিনি নিৰলৈ এজন ফালেঙ্গী
প্রাণ-দুনপ্রাণৰ মূৰে মূৰে আহিয়েই
হৈল। এদিন তেওঁ ক'লে—বৃটী গাইজনী
কি পাবা? মই তপৰাই ক'লো, তোমাৰ
বৃটী হ'লে তুমি কি কৰিবা? কিন্তু কি
বিত, দুমাহামান পাছতে বাজীয়ে
গমান দমবা পোৱালি এটা প্ৰসৰ
লে। তাই যে কেতিয়া গাভিনী হৈছিল,
যে ধৰিবকে পৰা নাছিলো। আনকি তাই

(কাহিন হাৰৰ দেওতক) চা
পায়। সেই লতাৰে ভঙ্গ
অংশটো কে'বাদিনলৈ বাঞ্ছি
ৰাখিলে হাঁড় জোৱা লাগে।

কথাটো বুজিলিনে?
বাজপথতে ছাৰে মোক নতুন
জ্ঞান দিলে, মোৰ মনত
বৈজ্ঞানিক ধাৰণাৰ সূত্রপাত
ঘটালে।

থিয় দিব নোবাবা হ'ল; এবছৰীয়া
চেউরীজনীয়ে মাকক সান্ধনা দিবলৈ
চেলেকিবলৈ থৰিলে। এই কৰণ দৃশ্যই মোৰ
বুক কঠিগাই তুলিলে; কাৰণ ঘটনাটো আছিল
মোৰ চূড়ান্ত দায়িত্বহীনতাৰ ফল।

দুদিনমানৰ পাছতে আমি বুজি পালো,
কাজলী আৰু থিয় হ'ব নোবাবে, তাইৰ
দাপনা এখন থহি গৈছে। তাই এটা জীৱনস্ত
সমস্যা হৈ পৰিল। নিতো কোমল থাঁহৰ
যোগান ধৰাৰ উপৰি আগ চোতালত তাই
পৰি থকা ঠাইটুকুৰা চাষা কৰি খৰাব
প্ৰত্যাহান প্ৰহণ কৰিবলগীয়া হ'ল। এনেতে
এদিন কিবা কাৰণত কাৰ্ছিদ ছাব আমাৰ
ঘৰলৈ আহিল। কাৰ্ছিদ আলী স্থানীয়
চৰকাৰী এম ভি স্কুলৰ শিক্ষক আছিল।
পৰিস্থিতিৰ জটিলতা তেওঁ থাউকতে
উপলক্ষি কৰিলে আৰু ক'লে— এই

কাজলীৰ ভঙ্গ দাপনাখনত ডাঠকৈ লগাণে
আৰু বঁহুৰ কামীৰে দাপনাখন লৰচৰ কৰিব
নোবাবাকৈ বাঞ্চি দিলে। গাইজনীৰ চোৱা
চিতা কৰিবলৈ কেতোৰে উপদেশ দিলে
আৰু তেওঁ মাজে-সময়ে আহি কাজলীৰ
চাই যাবহি বুলি কৈ গ'ল। অৱশ্যেত তেওঁ
কথা মাহেই দুষ্প্রাহ পাছত কাজলী থিয় দিল
পৰা হ'ল; কাজলীয়ে যন্ত্ৰণৰ পৰা সকাৰ
পালে, আমাৰ দুশ্চিন্তা দুৰ হ'ল। কাৰ্ছিদ
ছাব দেউতাকক মাননী হিচাপে দিয়ে
হৈছিল চৰিটা তামোৰ আৰু এমুঠি পাগ।

হয়তো গৰ লালন-পালন কৰা বহুতে
লোকৰে এনেধৰণৰ পিভিম অভিজ্ঞত
আছে, সেইবোৰ তেওঁলোকৰ স্বৰূপীয়
স্মৃতিৰ শাৰীৰত ঠাই নাপাবও পাৰে, সেইটো
অন্য কথা। সেই বুলি আমাৰ এগোহানি
গৰ থকাৰ কথাটো ব'হাগত মনত নপৰাব।

তাত অংক পচুরাইছিল। আমি অংক ব নোবাৰিলেই তেওঁৰ খং তৃংগত ছিল আৰু নানা প্ৰকাৰৰ শাৰীৰিক ওষ্ঠে দিছিল। তেওঁক সেই অঞ্চলৰ কৈক বৰ সমীহ কৰি চলিছিল; কিন্তু হাত-পায়ে ভয় কৰিছিল। সেয়েহে কমলপুৰৰ ছেছুা অনুষ্ঠানৰেত শুখলাৰ বক্ষাৰ ভাৰ ওপৰতে নাস্ত হৈছিল।

সেই সময়ত কমলপুৰত সততে ভিনয় অনুষ্ঠিত হৈছিল; ক'বলৈ গ'লে প্ৰকাৰৰ নটা আনোলেনই চলিছিল। ভিনয় চাৰিলৈ সময়ে সময়ে টিকট পৰিবলগীয়াও হৈছিল। ইয়াৰ গুৰি ধৰিছিল ন ডেকা, শ্ৰীমন্ত ডেকা, নৰ কিশোৰ দ্ৰী, তলমিজৰ বহমান, হীৱেন বৰতীকে ধৰি এটা নাট্যশ্ৰেণী দলে। বৰণতে নাট্যনুষ্ঠান কমলপুৰ এম ই ছাৰ প্ৰাণগত অনুষ্ঠিত হৈছিল।

দিনাখন তাই ক'লৈ— তুমি বোধ গকৰোৰক বৰ মৰম কৰা? কথাবাৰ শুন মই সন্তৰতঃ লাজত বঙ্গ-চিঙা পৰিবিলৈ সেপু ঢুকি কোনোমতে সুধিছিলো, তোমাৰ কোনে ক'লে? 'কোনে ক'ব আৰু! আত কৈছে, তাৰ দৰে গৰুৰ যত্ন লোৱা ল'ব কমেই দেখিছো।' সেইখন প্ৰমাণ-প্ৰতিয়াও মাজে মাজে হাদয়ত উজলি উঠে।

এই লেখাটো পঢ়ি কোনো কোনো প্ৰশ্ন কৰিব পাৰে— তুমি দেখোন মানুষক কথা এৰি গৰুত ধৰিলো! পিছে কৈশেও আৰু ঘৌৰনৰ দুৱাৰ ডলিত গৰকেইটা সৌজন্যতে মোৰ দেশদিন সময়সূচি নিয়ন্ত্ৰিত হৈছিল, অজনিতে সেইটোৱে হয়তো মোৰ জীৱনত ইতিবাচক প্ৰভ পেলাইছে। আঞ্চলিক নিবৰ্ধণৰ দৃষ্টিৰে এ অনুভৱ নিশ্চয় নিৰ্বৰ্ধক নহয়।

ফোনঃ ৯৮৩৫৫-৫৪২০

সক্রিয় হওক নাগরিক সমাজ

মোৱা ২৫ এপ্রিল সোমবাৰে
‘দৈনিক অগ্ৰদুত’ত প্ৰকাশিত
‘সংক্ষিয় হওক নাগৰিক সমাজ’
শীৰ্ষীক নিৰঞ্জনটোৱ নিৰঞ্জনকাৰ
সম্পাদক পাঞ্জলিসেন ডেকাই
বৰ্তমান ঘটি থকা ঘটনাবোৰ
বিশ্লেষণ কৰি ভাৰত্যাৎ নাগৰিক
সমাজৰ সংস্কাৰ বিলুপ্তি সাধনৰ
শংকা আনুধাৰণ কৰি নাগৰিক
সমাজক সঙজগ আৰু সচেতন
হোৱাৰ বাণী উপস্থুপন কৰিছে।
এই নিৰঞ্জনটোৱ আঁত ধৰি মোৰ
মৰনৰ ভাব প্ৰকাশ কৰিলো।

আঁচনিসমূহ কাৰ্যক্ষম কৰি ৰাখিবলৈ
চৰকাৰৰ হাতত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ
ধন আছে নে নাই, সেইটো বিচাৰ্য
বিষয়। যদি এই আঁচনিসমূহ
কৰায়াণ কৰিবলৈ অৰ্থৰ নাটুন হয়ে
আৰু এই নাটুন পৰণ কৰিবলৈ
নিত্য ব্যৱহাৰ্য সামগ্ৰীসমূহৰ ওপৰ
অতিৰিক্ত কৰি আৰোপিত কৰা হয়
তেনেহ'লে বস্তুৰ মূল্য বাঢ়ি যাব
আৰু সৰ্বসাধাৰণৰ ক্ৰয় ক্ষমতা হ্ৰা-
পাৰ আৰু দৰিদ্ৰৰ সংখ্যা বাঢ়ি
যাব। যদি কৰি আৰোপিত নকৰি,
বিভৌত প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা খণ্ড লৈ এৰ
পৰি আৰোপিত কৰি আৰোপিত কৰি

ঙ্কুল-কলেজ, উরগাঁয়া সেতু,
ব্ৰহ্মপুত্ৰ ও পূৰ্বত দলং আদি
বিভিন্ন আঁচনি কৃপায়ণ কৰিছে।
ইতিমধ্যে ভাৰতৰ পথানমন্ত্ৰীয়ে
অসমলৈ আহি অসমৰ জয়গুণ
গালে আৰু লগতে সাতখন কেন্দ্ৰৰ
হাস্পতাল উদ্বোধন কৰিলে; কিন্তু
মূল্যবৰ্দ্ধনৰ সংক্ৰান্তত এয়াৰো মাতৃ
নামাতিলে। আস্তঃগাঁথনি মজবুত
হ'লে, বিনিয়োগকাৰী বিনিয়োগ
কৰিবলৈ আগবঢ়ি আহিব। ভাল
কথা; কিন্তু মূল্যবৰ্দ্ধনৰে
সৰ্বসাধারণক কোঙা কৰি

ই
বাটি
ম
স্তৰা
বিব
টনি,
গা।
বা
কিন্ত
চরণ
ইজ
নতাই
ব
ব

অনুশোচনা

নিৰাময়ৰ মহৌষধ

সবাতোকে শ্ৰেষ্ঠ আমাৰ দুৰ্বলতাটো হ'ল এই যে লাচিতৰ
বীৰত্বৰ কথা কৈ গৌৰৰ কৰা আমাৰ মাজত, লাচিতৰ
মোমায়েকৰ কামত গাফিলতি কৰা দুণ্ড গা উঙাই উঠিছে। ক
স্পৃহাহীন জাতিৰ ভবিযৎ অনুকাৰ হোৱাটো পোহৰৰ দৰে সত
আগতে অশিক্ষিত সমাজত প্রত্যেকে প্রত্যেকৰ সহায়ক আছিল। কোনো
কাৰো ওচৰত সহায়ৰ কাৰণে আবেদন-নিবেদন কৰিব নালাগিছিল। দেখিব
শুনিয়েই প্রত্যেকে প্রত্যেকৰ সমাৰ্থ অনুসৰি সহায়-সহায় কৰিবৰ
আগবংশিক গৈছিল। আজি মানুহ শিক্ষিত হ'ল। আজ্ঞানিভৰণীল হ'ল
যাহোক আপে উকো দৰবাহু পোখৰ বৰেক্ষণ কৰি অপু উকো উপোৰ্জন কৰি

ଅନୁଶୋଚନା ନିର୍ବାମ୍ୟର ମହୌଷ୍ଠ

সবাতোকে শ্রেষ্ঠ আমাৰ দুৰ্বলতাটো হ'ল এই যে লাচিতৰ
বীৰত্বৰ কথা কৈ গোৱৰ কৰা আমাৰ মাজত, লাচিতৰ
মোমায়েকৰ কামত গাফিলতি কৰা দুর্ণ গা টঙাই উঠিছে। ক
স্পৃহাহীন জাতিৰ ভৱিষ্যৎ অনুকৰ হোৱাটো পোহৰৰ দৰে সত
আগতে অশিক্ষিত সমাজত প্ৰত্যেকে প্ৰত্যেকৰ সহায়ক আছিল। কোনো
কাৰো ওচৰত সহায়ৰ কাৰণে আবেদন-নিবেদন কৰিব নালাগিছিল। দেশি
শুনিয়েই প্ৰত্যেকে প্ৰত্যেকৰ সাৰ্থক অনুসৰি সহায়-সাহায্য কৰিবলৈ
আগবঢ়ি গৈছিল। আজি মানুহ শিক্ষিত হ'ল। আজনিভৰশীল হ'ল
যাচকৃত মানুহ টুকু দুৰ্বল পোহৰ কৰিবলায় কৈ আপো টুকু উপোকৰ্ত্তা কৈ

প্রত্যেকেই প্রত্যেকের ওপরত
প্রত্যক্ষ বা পোক্ষভাবে
নির্ভরশীল। চৰকাৰ
নাগৰিকসকলৰ ওপৰত আৰু
নাগৰিকসকল চৰকাৰৰ ওপৰত
নির্ভৰশীল। শিশু কালত ল'বা-
ছোৱালী, মাক-দেউতাকৰ ওপৰত
আৰু বৃদ্ধ কালত মাক-দেউতাক
ল'বা-ছোৱালীৰ ওপৰত
নির্ভৰশীল। চৰকাৰে চৰকাৰৰ
দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য আৰু নাগৰিকে
নাগৰিকৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য
পালন কৰিব লাগে। যেনেদোৱে

অ
ভ
ি
ম
ত

পেলাহচে। সামাজিক আয়োজন করে নির্বাচন প্রস্তুত করে দেখাই পেলাহচে। একই সময়ে নির্বাচন প্রস্তুত করে দেখাই পেলাহচে।

মাক-ডেউতাকে, মাক-ডেউতাকৰ
আক ল'বা-ছোলালি, ল'বা-
ছোলালিৰ দায়িত্ব আক কৰ্তব্য
পালন কৰে। কোনেও কাৰো
অধিকাৰত হস্তক্ষেপ কৰা উচিত
নহয়; কিন্তু বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত নাগৰিক
সমাজৰ এক শ্ৰেণীয়ে চৰকাৰৰ
ওচৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ নিজৰ দায়িত্ব
আক কৰ্তব্যৰ পৰা আঁতিৰি
পৰমুখাপেক্ষী হৈ জীৱন নিৰ্বাহ
কৰিছে। এইসকল সহজ-সৰল
লোকে জটিলতা বুজি নাপায়।
অলপতে সন্তুষ্ট এই শ্ৰেণীৰ মানুহে
নিজৰ অধিকাৰৰ পাহাৰি যায় আক
ছাবি দিয়া পুতুলাৰ দৰে নাচি-বাগি
ফৰে। ছাবি যাৰ হাতত থাকে,

তলৰ মানুহখনিক
আয়ৰধৰ্মক আঁচনিৰ অস্তগত কৰি
হনিয়োজন আক স্বারলাম্বী কৰি
গঢ়ি তুলিব লাগিব। প্ৰেটো
কৰাবৰকে পুতোৰ পাত্ৰ নোহোৱাবৈ
জীয়াই থাকিবলৈ দিব লাগে। তাৰ
বাবে নাগৰিক সমাজ সজাগ আৰু
সচেতন হ'ব লাগিব, যাতে
ক্ষণ্টেকীয়া জনপ্ৰিয়তা অৰ্জনৰ বাদে
দেশৰ, জাতিৰ ক্ষতিসাধন কৰিব
নোৱাৰে।

চৰকাৰৰ ইতিমধ্যে
আস্তঃগাঁথনি উন্নয়নৰ জৰিয়তে
চমক সৃষ্টি কৰিছে। বাস্তা-ঘাট,

ଦେବେଜୀ ନିଯମଗ୍ରହଣ
ମାନସିକଭାବେ ଭାଣି ପରିଚେ,
ଗତିକେ ଆବେଦନ ମାଟୁଳ ରେହାଇ
କରିବ ବ୍ୟରହ୍ମା କରିଲେ,
ନିବ୍ନୂରାସକଳକ ଉପକୃତ କରା ହ'ବ ।
ଚରକାରେ ମୂଲ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧି ନିୟମଞ୍ଚ ଆକ
ନିବ୍ନୂରାବ ସଂହାପନର ବ୍ୟରହ୍ମା ପ୍ରହଗ
କରିବ ଲାଗିବ । ନାହିଁଲେ ଦେଶତ
ଆବାଜକତା ସୃଷ୍ଟି ହ'ବିଲେ ବେଛିଦିନ
ଅପେକ୍ଷା କରିବ ନାଲାଗେ ।

ପ୍ରସ୍ଥଦ୍ଵାରା ଦାମ ଦିନେ ଦିନେ ବାଢ଼ି
ଆଛେ । ନିୟମଞ୍ଚ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ଥଦ୍ଵାର
ମୂଲ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧିଯେ ଜୋଷେ ନାଗବିକସକଳକ
ବେଛିକେ ଆୟାତ ହାନିଛେ । ବସ୍ୟ
ବ୍ରଦ୍ଧିର ଲାଗେ ଲାଗେ ଶ୍ରୀବର

ଅଧିକାରବ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରତି ସଜ
ଆକୁ ସଚେତନ ହେ ଭାବିଯତେ
ଡୋଟାନବ ପରା ବିବର ଥିବା
ମନୋବ୍ୟତି ସଜନି କରା ଉଚିତ
ଦେଶର ଜନକଳ୍ୟାନର ସାର୍ଥକ
ଦେଶର ପ୍ରଗତିର ବାବେ, ନାଗବିକ
ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷାର ବାବେ ନାଗବି
ସମାଜ ସଜଗ ଆକୁ ସଚେତନ
ହୋବାଟୋ ଏକାକ୍ରମି ବାଙ୍ଗନୀୟ ।
ବଜା ହେ, ଭ୍ରତ ହ'ବିଲେ ବେଛିଦିନ
ଅପେକ୍ଷା କରିବ ନାଲାଗେ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ ଚତୁର୍ଦ୍ଶି
ଲଖମୀ ନଗର, ହାରିପୁର
ଫୋନ୍ : ୯୮୫୪୦୮

এগৰাকী সংস্কৃত সাহিত্যের সুনেপালৰ পৰা আহি তেওঁ অসমৰ হৈছে। অসমৰ প্রতি তেওঁৰ আছে সুন্দৰ বাজহানৰ পৰা আহি জ্যোতি অসমৰ হৈ যেনেকৈ অনবদ্য অবদান এইজনা কৃতবিদ্য পঙ্গিতেও তেওঁ আহি অসমৰ ধৰ্মশূলকসলৱৰ বিশ্বদৰবাবত থিয় কৰাই ভূয়সী। তেওঁ এজন প্ৰচাৰ বিমুখ, সাহিত্যিক, নাম তেওঁৰ শ্ৰীবিদ্যাপতি দাহল। চাৰিজনা গুৰু শংকৰ-মাধব-দামোদৰ পৰিক্ৰমা আৰু তেওঁলোকৰ অকোখন অমূল্য মহাকাব্য বচনা কৰা আহিছে। ইয়াৰ পাছত তেওঁ মহি

গভীর পঞ্চিত। সুদূর
শেণিতপুরৰ বাসিন্দা
গটীৰ প্ৰেম। তাহানি
তিপ্রসাদৰ পৰিয়ালে
নান আগবঢ়াই গৈছে
দেকে শেণিতপুৰো
য়ায়ে ভাৰতবৰ্ষ তথা
প্ৰশংসাৰ পাত্ৰ হৈছে।
বিদ্বান ব্ৰাহ্মণ পঞ্চিত।
তেওঁ তাসমৰ প্ৰধান
দৰ-হৰিদেৱৰ জীৱন-
বদানৰ বিষয়ে একো
কৰিছে আঙল সংস্কৃত
পুৰুষ দামোদৰদেৱৰ

প্ৰগ্ৰাম শিয়, অসমীয়া গদ্য সাহিত্যৰ জনক ।
(বৈকুণ্ঠ নাথ তাগৱত ভট্টাচাৰ্য)ৰ বিষয়েও
ভাষাত শ্ৰীভট্টদেৱ মহাকাব্যম নামেৰে আপুকৰ্মী
বচন কৰি বিশেষ খ্যাতি অজন্ম কৰিছে।
এতিয়ালৈ কোনো অসমীয়া পঞ্চিতে
ধৰ্মঙুকসকলৰ বিষয়ে সংস্কৃত ভাষাত মহাকাব্য
কৰি সুখ্যাতি বুলি জনা নাযায়। দুখ আৰু পদ্মিনী
বিষয় এই যে অসমত ইমান সংস্কৃত পঞ্চিত থকাব।
আজিলৈ কোনোৱে এই বিষয়ে চক্ৰ দিয়া নাই।
ভাষাত মহাপুৰুষমসকলৰ বিষয়ে চিন্তা-চৰ্চা
সংস্কৃত ভাষাত কোনোৱে প্ৰষ্ঠ বচনা কৰা নাই
ফ্ৰেছেত দাহল নিশ্চয় প্ৰশংসাৰ পাত্ৰ। আমি আশীৰ্বাদ
পঞ্চিত দাহলৰ সুদীৰ্ঘায়ুস কামনা কৰিলো।
সত্যেন্দ্ৰ নাৰায়ণ গোস্বামী, ফেনী ১৮৮৭৬৭১

ট্রেডের সংস্কৃত
য়া প্রস্ত
আকো চাওহক, আমাৰ দেশৰ শিক্ষিত শ্ৰেণীৰ পৰিয়ালৰ ভিতৰ
বহুতৰে মাজত নিজ মাতৃভাষায়ৰ প্ৰতি জনসুন্দ্ৰে লাভ কৰা দায়বদ্ধতা হু
গোৱাটো কাৰো অবিদিত হৈ থকা নাই। আমি আজি গৌৰৰ কৰো কাৰোবাৰ
বিপৰীতে সেৱা কৰো আন কাৰোবাৰ। মাতৃ ভাষায় বিকাশত হেঙ্গোৰ কৰা
থিয় দিছে আমাৰ মাজৰ এচাম শিক্ষিত দুয়ুথীয়া ধূৰক্ষণে। মন কৰিবলগৈ
আন বিষয় হ'ল যে আমাৰ মাজৰ বহু শিল্পীয়ে যিবোৰ পোছাক-পৰিচ্ছ
পৰিধান কৰে, সিবোৰে আমাৰ জাতীয় বৈশিষ্ট্য বহন কৰে নে আন কাৰোবা
বহন কৰে।

সবাটোকৈ শ্ৰেষ্ঠ আমাৰ দুৰ্বলতাটো হ'ল এই যে লাচিতৰ বীৰত্বৰ ক
কৈ গৌৰৰ কৰা আমাৰ মাজত, লাচিতৰ মোমায়েকৰ কামত গাফিলতি ক
দুঙ্গ গা টঙ্গই উঠিছে। কৰ্ম স্পঘাতীন জাতিৰ ভৱিষ্যৎ অন্ধকাৰ হোৱাট
পোহৰ দৰে সত্য।

